

مرثیه سقوط

سقوط تیم فوتبال شهرخودرو از لیگ برتر که به منزله تنزل فوتبال خراسان از سطح اول کشور بود، بی تردید مهم‌ترین رویداد ورزشی سال استانمان بود. اتفاقی که با اتفاقاتی که در طول فصل فوتبالی لیگ برای این تیم افتاد، کاملاً پیش‌بینی‌پذیر بود، اما ماجراهایی را که پس از سقوط این تیم روی داد، شاید کمتر کسی پیش‌بینی می‌کرد. سلسله‌ای از اتفاقات عجیب و غریب که هنوز هم کسی برای آن پاسخ درستی ندارد، به خلق تیمی به نام امید وحدت منجر شد که قرار بود به جای شهرخودرو در لیگ دسته اول کشور حاضر شود، اما این حضور فقط چند هفته طول کشید. تیمی که تقریباً هیچ چیز نداشت، هشت هفته در لیگ آزادگان به عنوان نماینده استان حاضر شد و پس از آنکه در آبروریزی رکورد زد، همان‌گونه که آمده بود، رفت؛ سؤال برانگیز و مبهم! بررسی پدیده امید وحدت که دنباله وصله ناجور شهرخودرو بود، می‌تواند عبرتی باشد برای فوتبال خراسان و حتی ایران. ملغمه‌ای از بی‌کفایتی تافساد به همه ماجرای این تیم آغشته است که به راحتی ظرفیت تبدیل شدن به یک واحد دانشگاهی را دارد. دیوار کج تیم پدیده که بعدها با شهرخودرو تأثیرها هم رفت، اما در ناامیدی تمام با امید وحدت سقوط کرد، در حالی که در این شهر بنا شد که هنوز همه جا حرف از ابومسلم و پیام، دو تیم محبوب و قدیمی مشهدی هاست. تیم‌هایی که عمر درازی نداشتند و حتی مثل نسخه شهرخودرو پدیده آسیایی هم نشدند، اما چون بر مبنای صداقت و معرفت شکل گرفته بودند، همچنان در دل اهالی فوتبال خراسان و حتی ایران جایگاه استواری دارند. در صفحات پیش‌رو به ماجرای سقوط شهرخودرو و پیدایش امید وحدت پرداخته‌ایم و سپس نقبی زده‌ایم به آنچه این دو تیم هرگز نداشتند؛ یعنی جامعه هواداری.

حمیدرضا معصومیان